NORAKSTS
Lieta Nr.A420441411
A04414 – 11/43

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Valmierā, 2011.gada 7.decembrī

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnesis G.Ploriņš,

piedaloties pieteicēja zemnieku saimniecības „Asaru krogs" pārstāvim *R.B.*,
atbildētāja Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Valsts meža dienesta pārstāvei *I.L.*,
atklātā tiesas sēdē 2011.gada 16.novembrī izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc zemnieku saimniecības „Asaru krogs" pieteikuma par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, ar kuru nolemtu zemnieku saimniecībai „Asaru krogs" izsniegt ciršanas apliecinājumu galvenajai cirtei nekustamajos īpašumos „*/Nosaukums/*" (kadastra Nr.*/kadastra numurs/*) un „*/Nosaukums/*" (kadastra Nr.*/kadastra numurs/*).

Aprakstošā daļa

[1] 2011.gada 17.februārī Administratīvajā rajona tiesā saņemts zemnieku saimniecības „Asaru krogs" (turpmāk arī pieteicējs) pieteikums par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, ar kuru nolemtu zemnieku saimniecībai „Asaru krogs" izsniegt ciršanas apliecinājumu galvenajai cirtei nekustamajos īpašumos „*/Nosaukums/*" (kadastra Nr.*/kadastra numurs/*) un „*/Nosaukums/*" (kadastra Nr.*/kadastra numurs/*).

Ar Administratīvās rajona tiesas tiesneša 2011.gada 22.februāra lēmumu pieteikums pieņemts un ierosināta administratīvā lieta.

[2] No lietas materiāliem konstatējams turpmāk minētais.

[2.1] 2010.gada 16.novembrī Valsts meža dienesta Rīgas reģionālā virsmežniecība (turpmāk arī Rīgas virsmežniecība) pieņēma lēmumu Nr.1-10/1651 (turpmāk arī Sākotnējais lēmums), ar kuru nolēma atstāt negrozītu Madlienas mežniecības mežziņa *M.B.* 2010.gada 14.oktobra lēmumu „Par apliecinājumu koku ciršanai neizsniegšanu", ar kuru pieteicējam atteikts izsniegt ciršanas apliecinājumu nekustamajos īpašumos „*/Nosaukums/*" (kadastra Nr.*/kadastra numurs/*) un „*/Nosaukums/*" (kadastra Nr.*/kadastra numurs/*) (turpmāk – Nekustamie īpašumi).

[2.2] Nepiekrītot Sākotnējam lēmumam, pieteicējs to apstrīdēja Valsts meža dienesta (turpmāk arī atbildētājs) ģenerāldirektoram, kurš ar 2011.gada 17.janvāra lēmumu Nr.1-20/Ajur-3 (turpmāk arī Lēmums) atstāja negrozītu Sākotnējo lēmumu un pieteicēja sūdzību noraidīja.

[3] Nepiekrītot atbildētāja Lēmumam, pieteicējs vērsās Administratīvajā rajona tiesā, lūdzot tiesu uzlikt par pienākumu atbildētājam izdot pieteicējam labvēlīgu administratīvo aktu, ar kuru nolemtu viņam izsniegt ciršanas

apliecinājumu galvenajai cirtei Nekustamajos īpašumos, norādot turpmāk minēto.

[3.1] Pieteicējs kritiski vērtē atbildētāja argumentu, ka par meža tiesisko valdītāju persona var būt tikai gadījumā, ja tam nav likumīga īpašnieka, bet tā kā saskaņā ar Zemesgrāmatas datiem Nekustamo īpašumu īpašniece ir *M.L.*, pieteicējs nav uzskatāms par strīdus meža tiesisko valdītāju.

Pieteicējs norāda, ka *M.L.* 2007.gada 28.martā noslēdza pirkšanas – pārdošanas līgumu ar SIA „Protimber" par Nekustamajos īpašumos atrodošās koka krājas pārdošanu. Savukārt, saskaņā ar 2007.gada 29.marta cirsmas pirkuma līgumu SIA „Protimber" iegūtās ciršanas tiesības uz līgumā norādīto koka krāju ir pārdevis tālāk pieteicējam.

Ņemot vērā minēto, pieteicējs uzskata, ka saskaņā ar Civillikuma 875.-879.panta nosacījumiem viņš ir uzskatāms par strīdus meža tiesisko valdītāju un atbilst Meža likuma 39.panta prasībām.

[3.2] Pieteicējs norāda, ka Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta (turpmāk – Senāts) 2008.gada 22.maija spriedums lietā Nr.A42293405, uz kuru atsaucas atbildētājs, ir pieņemts administratīvā pārkāpuma lietā un tiesas *ober dictum* izteiktais secinājums attiecas uz īpašnieka atbildību citu personu rīcības gadījumā, nevis liettiesisku Meža likuma 1.panta 18.punkta tulkojumu.

[3.3] Pieteicējs uzskata, ka nav pamata sašaurināt Meža likuma 1.panta 18.punkta b) apakšpunkta tvērumu, jo saskaņā ar Civillikuma 876.panta noteikumiem ir iespējama tiesiska situācija, kad lietas īpašnieks ir viens, bet tā faktiskais valdītājs cits. Šādas tiesības var iegūt uz dažādiem pamatiem, uz ko skaidri norāda Meža likuma 1.panta 18.punkta b) apakšpunkta jēdziens *„vai cita likumīga pamata"* un konkrētajā gadījumā tā arī ir noticis, proti, meža īpašniece uz tiesiska darījuma pamata ir nodevusi savas valdījuma tiesības trešajai personai, kura, savukārt, tās ir likumīgi nodevusi pieteicējam.

[4] Administratīvajā rajona tiesā 2011.gada 23.martā saņemts atbildētāja rakstveida paskaidrojums *(lietas 11. un 12.lapa)*. Savā rakstveida paskaidrojumā tiesai atbildētājs norāda, ka pieteikumu uzskata par nepamatotu un noraidāmu tālāk minēto apsvērumu dēļ.

[4.1] Atbildētājs norāda, ka 2007.gada 13.martā Nekustamo īpašumu meža īpašnieces *M.L.* pilnvarotajai personai *A.B.* tika izsniegti ciršanas apliecinājumi, pamatojoties uz 2006.gada 1.augusta pilnvaru.

Saskaņā ar Meža likuma 39.panta pirmās daļas 1.punktu meža īpašniekam vai tiesiskajam valdītājam no Valsts meža dienesta ir jāsaņem apliecinājums koku izciršanai. Atbildētājs, atsaucoties uz Civillikuma 994.pantu, norāda, ka pēc Zemesgrāmatas datiem Nekustamo īpašumu īpašniece ir *M.L.* un uz doto brīdi īpašuma tiesības nav mainījušās.

[4.2] Atbildētājs, atsaucoties uz Meža likuma 1.panta 18.punkta a) un b) apakšpunktu, norāda, ka pieteicējs nav uzskatāms par meža tiesisko valdītāju Meža likuma izpratnē un par meža tiesisko valdītāju persona var kļūt tikai tad, ja mežam nav Zemesgrāmatā reģistrēta īpašnieka.

[4.3] Atbildētājs atsaucas uz Senāta 2008.gada 22.maija sprieduma lietā Nr.A42293405 14.punktu un norāda, ka, ja Zemesgrāmatā ir reģistrēts meža

īpašnieks, tad atbilstoši Meža likuma 12.panta pirmajai daļai un 39.panta pirmās daļas 1.punktam tā pienākums ir saņemt apliecinājumu koku ciršanai, lai uzsāktu koku ciršanu meža zemē.

[4.4] Atbildētājs uzskata, ka ar 2007.gada 29.marta cirsmas pirkuma līgumu Nr.10 pieteicējs ieguvis cirsmas izstrādes tiesības un augošus kokus, bet ne meža zemes valdījuma tiesības. Ar minēto līgumu pieteicējs nopircis nevis nekustamo īpašumu kā galveno lietu, bet gan galvenās lietas augļus – augošus kokus un cirsmu izstrādes tiesības.

[5] Tiesas sēdē pieteicēja pārstāvis uzturēja pieteikumā ietverto prasījumu, pamatojoties uz tajā norādītajiem apstākļiem.

Atbildētāja pārstāve tiesas sēdē pieteikumu neatzina, pamatojoties uz Lēmumā un rakstveida paskaidrojumā norādītajiem apsvērumiem.

Trešā persona uz tiesas sēdi ieradusies nebija, iepriekš tiesu neinformējot par savu neierašanos.

Izvērtējot lietas apstākļus un lietā esošos dokumentus, tiesa atzina, ka lietu var izskatīt bez trešās personas klātbūtnes, jo lietā esošie materiāli ir pietiekami, kam piekrita arī pieteicēja un atbildētāja pārstāvji.

Motīvu daļa

[6] Tiesa, noklausoties procesa dalībnieku paskaidrojumus, izvērtējot lietas apstākļus un lietā esošos pierādījumus, secina, ka pieteikums *ir noraidāms.*

[7] Izskatāmā administratīvā lieta ierosināta par pienākuma uzlikšanu Valsts meža dienestam izdot pieteicējam labvēlīgu administratīvo aktu.

Lai uzdotu iestādei izdot labvēlīgu administratīvo aktu, tiesai ir jāpārbauda, vai tiesību normas piešķir personai tiesības no attiecīgā publisko tiesību subjekta prasīt to labumu, kuru persona ietvērusi savā prasījumā par labvēlīga administratīvā akta izdošanu. Ja piemērojamā tiesību norma nosaka noteiktus tiesiskus un faktiskus apstākļus attiecīgā labuma saņemšanai, tiesai jāpārbauda, vai konkrētajā gadījumā attiecīgie apstākļi ir iestājušies, proti, jāpārbauda, vai pastāv labvēlīga administratīvā akta izdošanas priekšnoteikumi. Turklāt, izvērtējot prasījumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, tiesa nav saistīta ar administratīvā akta pamatojumā norādītajiem argumentiem. Proti, lemjot par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, tiesai neatkarīgi no iestādes lēmumā (atteikumā) ietvertā pamatojuma ir objektīvi jāizvērtē, vai pieteicējam ir tiesības uz labvēlīga administratīvā akta izdošanu. Ja tiesa norāda uz kādu obligātu apstākli, kuram būtu jābūt, bet kurš konkrētajā gadījumā nav iestājies, tiesa var noraidīt prasījumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, arī neanalizējot, vai ir iestājušies pārējie tiesību normā minētie apstākļi *(sk. Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2007.gada 12.aprīļa sprieduma lietā SKA-118/2007 10.punktu).*

Ievērojot iepriekš minēto, tiesai konkrētajā gadījumā ir jāpārbauda, vai pastāv priekšnoteikumi pieteicējam labvēlīga administratīva akta, ar kuru nolemtu zemnieku saimniecībai „Asaru krogs" izsniegt ciršanas apliecinājumu galvenajai cirtei Nekustamajos īpašumos, izdošanai.

[8] Saskaņā ar Meža likuma 39.panta pirmās daļas 1.punktu apliecinājumu koku ciršanai no Valsts meža dienesta ir tiesīgs saņemt meža īpašnieks vai tiesiskais valdītājs. Savukārt Meža likuma 1.panta 18.punkts noteic, ka meža tiesiskais valdītājs ir persona, kurai atbilstoši likumam pēc noteiktās institūcijas lēmuma zemes reformas gaitā zeme nodota (piešķirta) īpašumā par samaksu vai atjaunotas īpašuma tiesības uz to un zeme ierādīta (iemērīta) dabā, vai persona, kura meža zemes valdījumu ieguvusi uz mantojuma tiesību vai cita likumīga pamata.

Izskatāmajā lietā nav strīda par to, ka pieteicējs nav Nekustamo īpašumu īpašnieks. Lietā nav strīda par to, ka pieteicējam zemes reformas gaitā šie nekustamie īpašumi nav nodoti (piešķirti) īpašumā par samaksu un nav arī atjaunotas īpašuma tiesības uz tiem. Lietā nav strīda arī par to, ka pieteicējs nav ieguvis šo Nekustamo īpašumu valdījuma tiesības uz mantojuma tiesību pamata.

Lietā strīds ir par to, vai pieteicējs ir atzīstams par Nekustamo īpašumu tiesisko valdītāju, kas valdījuma tiesības ieguvis uz cita likumīga pamata.

[9] No izskatāmās lietas materiāliem tiesa konstatē, ka *M.L.* 2007.gada 28.martā noslēdza pirkšanas – pārdošanas līgumu ar SIA „Protimber" par Nekustamajos īpašumos atrodošās koka krājas pārdošanu. Savukārt 2007.gada 29.martā SIA „Protimber" iegūtās ciršanas tiesības uz līgumā norādīto koka krāju ar cirsmas pirkšanas līgumu Nr.10 ir pārdevis tālāk pieteicējam, kas arī uzsāka cirsmu izstrādi, bet kuru pārtrauca Nekustamo īpašumu īpašniece (arī uz šo brīdi) *M.L.*, 2007.gada 24.augustā vēršoties ar iesniegumu Madlienas mežniecībā.

Tādējādi ir secināms, ka pieteicējs nav Nekustamajos īpašumos esošā meža tiesiskais valdītājs, jo nav savā valdījumā ieguvis attiecīgo meža zemi, bet saskaņā ar cirsmas pirkšanas līgumu Nr.10 – ciršanas tiesības uz līgumā norādīto koka krāju.

[10] Ņemot vērā visu iepriekš minēto, tai skaitā to, ka pieteicējs nav ne Nekustamo īpašumu īpašnieks, ne arī tiesiskais valdītājs, tiesa atzīst, ka izskatāmajā lietā nepastāv priekšnoteikumi pieteicējam labvēlīga administratīva akta, ar kuru nolemtu zemnieku saimniecībai „Asaru krogs" izsniegt ciršanas apliecinājumu galvenajai cirtei nekustamajos īpašumos „*/Nosaukums/*" (kadastra Nr.*/kadastra numurs/*) un „*/Nosaukums/*" (kadastra Nr.*/kadastra numurs/*), izdošanai. Līdz ar to pieteicēja pieteikums ir noraidāms.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246. – 251.pantu, 289. – 291.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

noraidīt zemnieku saimniecības „Asaru krogs" pieteikumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, ar kuru nolemtu zemnieku saimniecībai „Asaru krogs" izsniegt ciršanas apliecinājumu galvenajai cirtei nekustamajos īpašumos

„*/Nosaukums/*” (kadastra Nr.*/kadastra numurs/*) un „*/Nosaukums/*” (kadastra Nr.*/kadastra numurs/*).

Tiesas spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no tā sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Valmieras tiesu namā.

Spriedums sastādīts 2011.gada 7.decembrī.

Tiesnesis *(paraksts)* G.Ploriņš

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas

tiesnesis_____G.Ploriņš
Valmierā, 2011.gada 7.decembrī